

fekete-fehér
normál
magyar hang
1/400 m
13 perc

Gyártó ország: Magyarország
Gyártó cég: MAFILM HDS
Gyártási év: 1977

rendező: Csőke József
munkatársak: András Ida
Kovács Ilona *vágó*
Németh László *gyárt. vez.*
Szigetki Ferenc *zene óá*
Gere Mara *dramaturg*
Lakatos Iván *operatőr*
Székely Ferenc
Szücs Péter *hang*
Szirmai Árpád

Egy jászszági faluban az elmúlt harminc évben 735 állami gondozottat neveltek nevelőszülők.

A megkérdezett anyukák elmondják, hogy ki miért vállalt egy néha több gyermeket is gondozásra: van, aki azért, mert nem lehet gyereke; van, akinek meghalt egyetlen gyermeke; van, aki testvéreket akart saját gyermeke számára; van, aki maga is állami gondozott volt, van, aki üresnek érzi életét egyedül. A megkérdezett gyermekek és már felnőtt állami gondozottak valamennyien szeretettel gondolnak nevelőszüleikre, s mind anyunak, anyukának hívják mostohaanyjukat.

/A filmben azonban nem esik szó az állami gondozottakért járó - nem lebecsülendő - anyagi juttatásról./

1977. december 14.

Hollós Adrienne

Rip/14 "Anyuka" /Jászdózsá/ c film cenzuraszövege.

+Magyarországon 34.308 gyermek él állami gondozásban+ Községünkben sok nevelő szülő van, akik nagyon lelkiismeretsen gondozzák a rájuk bízott mondhatnám úgy is, hogy élő szülők árvaít, mert élnek a szülei a legtöbb gyereknek, csak éppen nem törődnek a gyerekekkel. +Jászdózsán hagyománya van annak, hogy államilag gondozott gyerekeket nevelnek szülők . Saját gyerekek mellé vesznek egy-két gyermeket és mint testvérek úgy nőnek fel. Az utóbbi években mindig Jászapáti csecsemőotthonból hozunk ki három év körüli kisfiút, kislányt nevelőszülőknek, akikkel előzőleg megbeszéljük. +Szerbusz Lajoska! Jó napot kívánok ! +
+ Jött az anyuka.+ Én vagyok a te anyukád, eljössz velem.+
Igen + Anyuka. +Eljössz. Apuka vár otthon téged . Jó ? + Jó.+
Kozák Lajkát hozzuk ki, nagyon aranyos, édes kisfiú. +
Szeretsz játszani ? Szeretsz Lajoska ? + Igen + Igen. +
Fordulj csak így édes, így , így, + Ezt is levetem ? + Igen
ezt is leveted. Az anyuka hozott neked. Te egyedül tudod a
cipődet kifűzni, igen? Jaj de ügyes vagy. + Most Bózóki
Bánáékhoz hozunk. Fiatal házaspár, nem is tudom pontosan 5 vagy
6 éve élnek együtt, nagyon szeretnének gyermeket, de mindeddig
nem lett, most örökbe akartak vállalni, de én lebeszéltem,
hogy még túl korai lenne az az elhatározásuk. Még soha nem le-
het tudni, hogy adódik, hátha nekik is lesz, és ha nem lesz,
akkor is sokkal jobb, ha előbb megszokják a családban a
gyereket, hogy tudják megszeretni, és csak utána határoz-
zanak, hogy örökbe vállalnak. + Ott fogsz aludni Lajoska, abba
a kiságyba, nézd meg, jó megnézed? Nézd meg !+Ebbe aluszok ? +
- Igen abba fogsz aludni. Elférsz benne ? + Igen. + Igen + .
+Egészen jól elférek. El. + Orosz Lászlóéknak nem volt gyerekek,
nagyon szerettek volna. Egy-két gyerek mindig van a családban.
Jelenleg Kulcsár Szilvia és Tóth Katalin. A gyerekekért talán

még többet is tesznek, mint kellene. Kisérik az ovodába, onnan vissza, talán saját gyereke lenne, se tudná így szeretni, vagy jobban szeretni, mint ezt a két csöppséget. + Zene + A gyerekeket itt az ovodában elég gyakran meg szoktam látogatni, még nem tapasztaltam azt, hogy megkülönböztetnék. Ugyanugy foglalkoznak velük mindenbe bevonják. Amikor valami rendezvény van ezek is ugyanugy elmondják az ő kis versikéjüket, ugyanugy szerepelnek, nem tapasztaltam olyat, hogy különbséget tennének ezek között a gyerekek között azért, mert ezek állami gondozottak. + Évikém van-e valami probléma a gyerekek körül ? + Hát Erzsikém vannak amikor zárkóztak, de nagyon- nagyon örülnek mindennek, akár ruhát kapnak, akár cipőt, az ovodai játékoknak, vagy ha tanulunk nagyon nagyon szorgalmasak, általában mindegyik, nem panaszkodhatunk a szülőkre, mert igazán tisztán járnak a gyerekek, nagyon tisztán, nem látni meg rajtuk, hogy állami gondozottak. + Az iskolában nagyon sok problémát okoznak a nevelőknek ezek a gyerekek, sokkal nehezebben képezhetőek. Ideges alkatuak, mozgékony gyerekek, akik az óra alatt bizony nagyon sokszor nem figyelnek oda. Ezeket külön korrepetálják. Ők is ugyanugy le tudják tenni az osztályvizsgát év végén mind a többi. + Jól van Erika, ügyes vagy, Mondd el Bandi, ezt a szorzás nyelvén ! + Nyolcszor hat az tizenhat. + Gondolkozz egy kicsit . Hanna. Hányas a bordó ? Hatos. + Na segítsünk neki, és mondd meg neki Erika. +Nyolcas+ +Hányas ? + Nyolcas . + Akkor hogy mondod? Hány nyolcas fért oda a bordó , barnához? + Kettő + Akkor hogy mondod ? + Kétszer nyolc az tizenhat. Jól van, jól van Hanna. Úlj le szépen. + Hatszor hét egyenlő negyvenkettő, hétszer hét egyenlő negyvenkilenc, ötször kettő, egyenlő tiz, tizszer kettő egyenlő husz. + Évi édesanyja szép új ruhát varrt, Évi: van ám édesanyám varrta. Mindent meg tud csinálni az én anyám. + Ördög Lászlóéknál bizony

elég népes lett az utóbbi időben a család. Négy László van a családban, az anyukának bizony elég nehéz a megszólításnál megkülönböztetni. A legidősebb apa is Laci, még abban az időben mint lelenc gyerek került ide, itt telepedett meg, itt alapított családot, a legidősebb fiú is Laci, megnősült, így megszaporoztak, de ugyanugy meg van az összetartás. És akkor Szücs László, aki évek óta náluk van mint állami gondozott és a kis unoka is Laci. És a sok László mellett még van egy Raffel József nevű kisfiú is, aki szintén mint családtag él ott, most már körülbelül két éve. + Én is nevelt voltam, és jó hogy ők is nevelkednek szülőnél, mert bizony nem olyan mint aki intézetben nevelkedik. Csak a szülői nevelés másképp esik nekik. + Másodsorban meg szeretem is őket, hogy neveljem, legyen nekik anyjuk, mert az én uramat is más nevelte fel. + Botos Ági a Braskó családba, mint testvér ugy él. Egész kiesi kora óta, most nagykoru. Jelenleg a Hűtőgépgyárban dolgozik. Braskó Lászlóné, Szücs Magdolna. Két gyereke, saját gyereke mellett évek óta vállalt állami gondozott gyereket, akiknek igyekezett mindent megadni. Azt a szeretetet is, amit ő annak idején nem tudott megkapni. Sokszor elhangoztatta nekem látogatásom során, hogy akármennyire is szerette a nevelőanyukája, ő olyan valami elérhetetlen szeretet után vágyott, amit ő az életbe soha nem kapott meg, ugy érezte, hogy a szülő szeretetet soha nem tudja pótolni senki. + Ugyanugy van ő, az Ági, mintha testvér lenne, tényleg, mert mikor mi elkezdünk keresni, mi is haza adtuk a pénzt édesanyáméknak. Ő elkezdett keresni, ő is haza adta. Őneki is megveszi édesanyám ami kell, néha még többet is, ezért szoktam én veszekedni, de hát ugy van mintha tényleg anyám szülte volna. De azért csak van még itt nálunk egy olyan, hogy előítéletekkel vannak az állami gondozottak iránt, de

énszerintem az nem határoz semmit, hogy ki nevelte fel, hanem az, hogy milyen ember lesz belőle, a családba, ahol nevelkedett ott hogy illeszkedik be, és egyáltalán a munkáját hogy végzi el, ugyanis ma ez számít. Tehát az teljesen lényegtelen, hogy tudom én két éves korában valami körülmény miatt bekerült az intézetbe, aztán nevelésszülőkhöz kerültek. Lényegtelen dolog, ez csak a gyerekeknek lehet rossz. + És közben még ugye Attilát és rám beszélted, hogy hozzam el, három éve, hogy Attila is nálunk van. + Attila is pont ebbe a családba való, Attilát ki se lehetett volna a családból hagyni. + A családnak említettem, hogy most volna egy kisfiu, aranyos, helyes, szép kis gyerek. A nevelésszülők idősebbek már tőlünk, mindenki, kivétel nélkül azt válaszolta, hogy hozzam el, a gyerekek is. Pedig felnőtt emberek voltak, már, Édesanyám hozza el. + Szeretsz itt lenni ? + Szeretek . + És kis szeretsz a legjobban ? + Mindenkit. + Attila, mondd gondolkoztál azon, hogy mi leszel ha megnősz, ha nagy leszel, ha jól tanulsz ? + Igen , gondolkoztam. + Na és hogy döntöttél, mi leszel ? + Hát hogyha nem vesznek fel földrajztudosnak, akkor valahogy elmegyek, elmegyek köművesnek. + Nos, jó. Az se rossz szakma Attila. + Hát nem. + Jó napot kívánok ! + Csokolom + Megjöttünk. Isten hozott benneteket. + Jó napot kívánok, meghoztam a vendégeket. Nagylányokat. . . illetve a nagylányt is meg a kislányt is. + Csomor János bácsiéktől évek óta kinöttek a családból a gyerekek. Jaszdózsa községben ez a család az, aki a legtöbb gyereket vállalta, nevelte. Harminc gyerek volt tudomásom szerint a családnál kihályezve, nem gagykoruságig érthető, és hogy ennyi gyereket a kiskortól- a nagykorig képtelenség lett volna , de a legnehezebb volt az hogy vállaltak, azt hogy beilleszkedjen a családba, és főleg azt, hogy vissza is járjanak nagykorukban.

Tóth Jánosné, Békási Marika 25 éve került el Csomor Jánosné nevelőszülőjétől. Azóta is hazajár. Balogh Tünde három éve került el, de ő is tartja a kapcsolatot nevelő szülőjével. Mind a két gyerek Pesten lakik. + Émi néni, én nem is tudok rá emlékezni, hogy mióta tetszik gyerekeket nevelni? + 29 óta. + Árokszállásból kettő Horváth Sándor, Horváth Mari, akkor volt Jakubik Jóska, Jakubik Bandi. Zagyvarékasról megint volt Dóra Sándor, Faragó Matild volt nálunk, akkor volt Zsolnai Mária nálunk, hát már mind nekem se jut eszembe. + Hát a harminc közül bizony már az nagyon régen volt, mikor elkerültek tőlünk. Tündikék mentek el tőlünk legutóbb, Tündike, meg a Lacika, azelőtt már a Marikámék régebben voltak itten e. Volt a Kis Márta, K. s. Klára, igazán el sem tudja az ember sorolni, hogy kik voltak, de mind nagyon szerettem, mert neveltem őket. + Mindent miért vállalták? + Először is nagyon szerettem volna, ha lánygyerek lett volna az egyik családom, másodszor az én nevelő anyámnak egyetlen egy fia volt. És én tartottam, az ő édesanyja, az én nevelő anyám énhozzám került, nálam érezte jól magát és husz évig én tartottam a nevelőanyámat. És gondoltam, hogy legyen nekem egy lánygyereken, lehet hogy még ő viseli a gondomat. + Én azért vállaltam, hogy nagyon szeretem őket, mert árvák. Azt szerettem őket felnevelni, ők is nagyon szeretnek engemet mind a ketten. Az édesanyjuk eldobta őket, én felnevelem. + 1961-ben nekem meghalt egy kislányom, és akkor rá egy hétre a Bözsike nénivel elintéztük, hogy vállalunk egy ilyen másik kislányt. Ez ott volt egészen addig, míg ki nem járta a nyolc osztályt, aztán elment ipari tanulónak, közbe született nekem egy kislányom, aztán született nekem egy kisfiam, és aztán szántuk rá magunkat, hogy még egy másik kisfiut hozunk, Martont.

Rip./14.

ANYUKA /Jászdózsa/ magyar szöveglista

Magyarországon 34.308 gyermek él állami gondozásban. Községünkben sok nevelőszülő van, akik nagyon lelkiismeretesen gondozzák a rájuk bízott, mondhatnám úgy is hogy élő szülők árváit, meert élnek a szülci a legtöbb gyereknek, csak éppen nem törődnek a gyerekekkel.

Jászdózsán hagyománya van annak, hogy államilgg gondozott gyerekeket nevelnek szülők. Saját gyerekük mellé vesznek egy-két gyereket és mint testvérek úgy nőnek fel..Az utóbbi években mindig Jászapáti csecsemőotthonból hozunk ki három év körüli kisfiut, kislányt nevelőszülőknak, akikkel előzőleg megbeszéljük.

Szerbusz Lajoska! Jónapot kívánok!

- Jött az anyuka!
- Én vagyok a te anyukád, eljössz velem?
- Igen.

ANYUKA

- Eljössz. Apuka vár otthon téged. Jó?
- Jó.
- Kozák Lajoskát hozzuk ki, nagyon aranyos, édes kisfiu.
- Szeretsz játszani? Szeretsz Lajoska?

ë igen .

- Igen.

- Fordulj csak így édes, így, így.

- Ezt is levetem?

- Igen. Ezt is leveted.

- Az anyuka hozott neked. Te egyedül tudod a cipódet kifüzni, igen? Jaj de ügyes vagy.

- Most Bozóki Barnáékhoz hozunk. Fiatal házaspár,
nem is tudom pontosan 5 vagy 6 éve élnek együtt, nagyon szeretnének gyereket, de mindeddig nem lett, most örökbe akartak vállalni, de én lebeszéltem, hogy még túl korai lenne az az elhatározásuk. Még soha nem lehet tudni, hogy adódik, hátha nekik is lesz, és ha nem lesz, akkor is sokkal jobb, ha előbb megszokják a családban a gyereket, hogy hogyan tudják megszeretni, és csak utána határozzanak, hogy örökbe vállalnak. Ott fogsz aludni Lajoska, abban a kiságyban, nézd jól meg, jól megnézed? Nézd meg!

- Ebbe aluszok?

- Igen, abba fogsz aludni. Elférsz benne?

- Igen. Igen. Egészen jól elférek. El.

- Orosz Lászlóéknak nem volt gyerekeik, nagyon szerettek volna. Egy-két gyerek mindig van a családban.

Jelenleg Kulcsár Szilvia és Tóth Katalin. A gyerekekért talán még többet is tesznek, mint kellene. Kisérik az óvodába, onnan vissza, talán saját gyereke lenne, se tud-

ná így szeretni, vagy jobban szeretni, mint ezt a két csöppséget.

A gyerekeket itt az óvodában elég gyakran meg szoktam látogatni, még nem tapasztaltam az , hogy megkülönböztetnék. Ugyanúgy foglalkoznak velük, mindenbe bevonják. Amikor valami rendezvény van ezek is ugyanúgy elmondják az ő kis versikéjüket, ugyanúgy szerepelnek, nem tapasztaltam olyat, hogy különbséget tennének ezek között a gyerekek között azért, mert ezek állami gondozottak.

- Évikém, van-e valami probléma a gyerekek körül?

- Hát Erzsikém vannak amikor zárkózottak, de nagyon-nagyon örülnek mindennek, akár ruhát kapnak, akár cipőt, az óvodai játékoknak, vagy ha tanulunk nagyon-nagyon szorgalmasak, általában mindegyik, nem panaszkodhatunk a szülőkre, mert igazán tisztán járnak a gyerekek, nagyon tisztán, nem látni meg rajtuk, hogy állami gondozottak.

Az iskolában nagyon sok problémát okoznak a nevelőknek ezek a gyerekek, sokkal nehezebben képezhetők. Ideges alkatuk, mozgékony gyerekek, akik az óra alatt bizony nagyon sokszor nem figyelnek oda. Ezeket külön korrepetálják. Ők is ugyanúgy le tudják tenni az osztályvizsgát év végén mind a többi.

- Jól van Erika, ügyes vagy. Mondd el Bandi, ezt a szorzás nyelvén!

- Nyolcszor hat az tizenhat.

- Gondolkozz egy kicsit!

Hanna, hányas a bordó?

- Hatos.

- Na, segítsünk neki, és mondd meg neki Erika.

- Nyolcas.

- Hanyas?

- Nyolcas.

- Akkor hogy mondd? Hány nyolcas fért oda a bordó, a barnához?

- Kettő.

- Akkor hogy mondd?

- Kétszer nyolc az tizenhat.

- Jól van, jól van Hanna. Ül le szépen.

- Hatszor hét, egyenlő negyvenkettő, hétszer hét egyenlő negyvenkilenc, ötször kettő, egyenlő tiz, tizszer kettő egyenlő husz.

- Évi édesanyja szép új ruhát varrt. Évi: Van ám, édesanyám varrta. Mindent meg tud csinálni az én anyám.

- Örődög Lászlóéknál bizony elég népes lett az utóbbi időben a család. Négy László van a családban, az anyukának bizony elég nehéz a megszólításnál megkülönböztetni. A legidősebb apa is Laci, még abban az időben mint lelenc gyerek került ide, itt telepedett meg, itt alapított családot, a legidősebb fiu is Laci, megnősült, így megsaporodtak, de

ugyanugy megvan az összetartás. És akkor Szücs László, aki évek óta náluk van, mint állami gondozott és a kis unoka is Laci. És a sok László mellett még van egy Raffel József nevű kisfiú is, aki szintén mint családtag él ott, most már körülbelül két éve.

- Én is nevelt voltam, és jó hogy ők is nevelkednek szülőknél, mert bizony nem olyan mint aki intézethen nevelkedik. Csak a szülői nevelés másképp esik nekik.

Másodsorban meg szeretem is őket, hogy neveljem, legyen nekik anyjuk, mert az én uramat is más nevelte fel.

- Botos Ági a Braskó családba, mint testvér úgy él. Egész kicsi kora óta, most natykoru. Jelenleg a Hűtőgépgyárban dolgozik. Braskó Lászlóné, Szücs Magdolna. Két gyereke, saját gyereke mellett évek óta vállalt állami gondozott gyereket, akiknek igyekezett mindent megadni. Sokszor elhangoztatta nekem látogatásom során, hogy akármennyire is szerette a nevelőanyukája, ő olyan valami elérhetetlen szeretet után vágyott, amit ő az életben soha nem kapott meg, úgy érezte, hogy a szülői szeretetet soha nem tudja pótolni senki.

- Ugyanugy van ő, az Ági, mintha testvér lenne, tényleg, mert mikor mi elkezdtünk keresni, mi is

hazaadtuk a pénzt édesanyáméknak. Ő el kezdett keresni, ő is hazaadta. Őneki is megveszi édesanyám, ami kell, néha még többet is, ezért szoktam én veszekedni, de hát úgy van mintha tényleg anyám szülte volna.

De azért csak van még itt nálunk egy olyan, hogy előítéletekkel vannak az állami gondozottak iránt, de énszerintem az nem határoz semmit, hogy ki nevelte fel, hanem az, hogy milyen ember lesz belőle, a családba, ahol nevelkedett ott hogy illeszkedik be és egyáltalán a munkáját hogy végzi el, ugyanis ma ez számít.

Tehát az teljesen lényegtelen, hogy tudom én két éves korában valami körülmény miatt bekerült az intézetbe, aztán nevelőszülőkhöz kerültek. Lényegtelen dolog, ez csak a gyerekeknek lehet rossz.

- És közben még ugye Attilát is rám beszélted, hogy hozzam el, három éve, hogy Attila nálunk van."

- Attila is pont ebbe a családba való, Attilát ki se lehetett volna a családból hagyni.

- A családnak említettem, hogy most volna egy kisfiú, aranyos, helyes, szép kis gyerek. A nevelőszülők idősebbek már tőlünk, mindenki, kivétel nélkül azt válaszolta, hogy hozzam el, a gyerekek is. Pedig felnőtt emberek voltak már. „Édesanyám, hozza el."

- Szeretsz itt lenni?

- Szeretek.

- És kit szeretsz a legjobban?

- Mindenkit.

- Attila, mondd, gondolkoztál azon, hogy mi leszel, ~~maxxxx~~ ha megnősz, ha nagy leszel, ha jól tanulsz?

- Igen, gondolkoztam.

- Na és hogy döntöttél, mi leszel?

- Hát hogyha nem vesznek föl földrajztudósnak, akkor valahogy elmegyek, elmegyek közművesnek.

- Nos, jó. Az se rossz szakma, Attila.

- H t nem.

- Jó napot kívánok. Meghoztam a vendégeket. Nagylányokat. Illetve a nagylányt is meg a kislányt is. Csomor János bácsiéktól évek óta kinőttek a családból a gyerekek. Jászdózsa községben ez a család az, aki a legtöbb gyereket vállalta, nevelte. Harminc gyerek volt tudomásom szerint a családnál kihelyezve, nem nagykorúságig. ~~érthető~~ Érthető, és hogy ennyi gyereket a kiskortól, a nagykorig képtelenség lett volna, de a legnehezebb volt az hogy vállaltak azt hogy beilleszkedjen a családba, és főleg azt, hogy vissza is járjanak nagykorukban.

Lóth Jánosné, Békási Marika 25 éve került el Csomor Jánosné nevelőszülőjétől. Azóta is hazajár. Balogh Tünde három éve került el, de ő is tartja a kapcsolatot nevelőszülőjével. Mind a két gyerek Pesten lakik.

- Emmi néni, én nem is tudok rá emlékezni, hogy mióta tetszik gyereket nevelni.

- 29 óta. *

- Árokszállásból kettő Horváth Sándor, Horváth Mari, akkor volt Jakubik Jóska, Jakubik Bandi. Zagyvarékasról megint volt Dóra Sándor, Faragó Matild volt nálunk, akkor

volt Zsolnai Mária nálunk, hát már mind nekem se jut eszembe.

- Hát a harminc közül bizony már az nagyon régen volt, mikor elkerültök tőlünk. Tündikéék mentek el tőlünk legutóbb, Tündike, meg a Lacika, azelőtt már a Marikámék régebben voltak itten e. Volt a Kis Márta, Kis Klári, igazán el sem tudja az ember sorolni, hogy kik voltak, de mind nagyon szerettem, mert neveltem őket.

- Mindezt miért vállalták?

- Először is nagyon szerettem volna, ha lánygyerek lett volna az egyik családom, másodszor az én nevelőanyámnak egyetlen egy fia volt. És én tartottam, az ő édesanyja az én nevelőanyám énhozzám került, nálam érezte jól magát és husz évig én tartottam a nevelőanyámat. És gondoltam, hogy legyen nekem egy leánygyermekem, lehet hogy még is viseli a gondomat.

- Én azért vállaltam, hogy nagyon szeretem őket, mert árvaik. Azért szerettem őket felnevelni, ők is nagyon szeretnek engemet, mind a ketten. Az édesanyjuk eldobta őket, én felnevelem.

- 1961-ben nekem meghalt egy kislányom, és akkor rá egy hétre a Bözsike nénivel elintéztük, hogy vállalunk egy ilyen másik kislányt. Az ott volt egészen addig, míg ki nem járta a nyolc osztályt, aztán elment ipari tanulónak, közben született nekem egy kislányom, aztán született nekem egy kisfiam, és aztán szántuk rá magunkat, hogy még egy másik kisfiut hozunk, Mártont.

Azért szedtem magamhoz, mert nekem 5 gyerekem volt, kilenc unokám, elvitték, azt egyedül voltam, azt úgy képzeltem, hogyha ez a két gyerek velem van, egyiknek sincs senkije, nem látogatják, ezt én is úgy mondom, hogy sajnálom őket nagyon. Hát mert egyedül vagyok, özvegyasszony, hogy ne legyek magam.

Azért mert nincsen családom, és nagyon szeretem a gyerekeket, és mégis valamiben legyen egy kis örömem.

Sajnos nincsen családuk, hétéves házaspár vagyunk, és úgy gondoltuk, hogyha sajátunk nincsen, akkor hozunk egyet és neveljük addig, míg nem lesz, vagy még tovább is.

Hát énnekem nem volt családom, azt olyan egyedül-éreztem magunkat, aztán hogy mink is szeressünk valakit, hogy mink is szeressünk valakit. Hát ha nekünk nem volt családuk, hát szeressük a másét.

A sok évet nem lehet elfelejteni, csak úgy.

Anyukáknak szólitom, már kicsi korom óta úgy szólitom. Anyukám, anyu, anyukám, anyu, anyukám, mamám, anyukám.

Jászdózsán az elmúlt 30 év alatt 735 állami gondozott talált családi otthonra.

A film alkotói: Csőke József

András Ida

Kovács Ilona

Németh László

Szigeti Ferenc

Gere Mára

Lakatos Iván

Székely Ferenc

Szücs Péter

Szirmai Árpád

Készítette a MAPILM HIRADÓ ÉS DOKUMENTUMFILM STÚDIÓ

Magyarországon forgalomba hozza a MOKÉP

Eng.sz.: M 009763/1977.